

Веровали или не: У Турској живи девет милиона Срба!

(Друштво Српско-Турског пријатељства)

Апсолутно су свесни свог порекла, са невероватним поносом то истичу, сматрајући себе почастованим због тога што су им корени у Србији! Пазите, неким од њих су преци још пре 300, па и 400 година населили те просторе, али они и дан-данас говоре српски и свако од њих зна које је презиме породица носила и која је крсна слава куће била... – открива Драган Милосављевић, председник Друштва српско-турског пријатељства „Инат“

Још је краљ Александар Карађорђевић изјавио да су Срби измирили све рачуне са Турском 1912, па убудуће са њима можемо бити само пријатељи. То, ипак, нико није узео за озбиљно до пре пет година. Теза да је 500 година дуг принудни брак Срба и Турака оставио за последицу предрасуду да су нам Турци највећи непријатељи, била је инспиративна за Милосављевића, чије изјаве преносимо ин виво, у целини целости.

КО ЈЕ КОГА ЈАХАО:

Једном сам рекао једном професору из Анкаре да је довољно што су нас јахали више од 400 година, а он ми је одбрусио: „Питање је ко је кога ту јахао, **ви Срби сте имали извршну власт као велики везири, какви султани!**“ Тако је само у периоду од 1543. до 1612. године, **Србија допринела вођењу царства с 13 великих везира, седам њихових заменика, 23 везира, осам адмирала (капудин-паша), бројним гувернерима провинција и с безброј великих дефтердара (шефова финансија) и највиших административних службеника.**

ДУШЕК ЗА КАШИКУ:

У Србији никад раније није постајала ни назнака да би овакво Друштво пријатељства било могуће. У Београду живи око 1.000 Турака, а претпоставља се да их на Косову и Метохији има још око 30.000, мада су многи од њих поделили судбину комшија Срба. У српском језику има око 8.000 турцизама, а у турском 1.000 србизама.

Док смо ми преузели од Турака: инат (чврсто веровати), орган, душек, („тузла“ на турском значи „со“), Турци су од нас наследили речи: кашика, душман...

ТУРСКА ЈЕ ЗА СРБЕ БИЛА – АМЕРИКА:

У 15. и 16. веку у Србији није била толико развијена свест о нацији. Српски великаш никако није мусавог и дроњавог кмета доживљавао као брата по крви! Вера се мењала као што се данас мењају политичке странке, а у ислам је масовно прелазило ситно племство. У средњем веку Турска је била исто што и данас Америка.

Турска царевина је у свом саставу имала 32 земље, никад није спаљивала вештице, а Јевреји су ту налазили спас. Прва велика миграција Срба у Турску одиграла се у време Берлинског конгреса.

ЧЕТИРИ ЈЕЗИКА ЗА ИМПЕРИЈУ:

Наша историја прећутала је да су на просторима турске империје у службеној употреби била чак четири језика: турски (за свакодневне разговоре), арапски (језик религије јер је њиме написан „Куран“), затим персијски (књижевни језик) и – српски, као језик дипломатије и војске. И султани су говорили српски јер сесматрало да само необразовани не говоре овај језик.

ШТА РАДИ СРПСКО МИНИСТАРСТВО ЗА ДИЈАСПОРУ:

У Министарству дијаспоре само знају где има добре јагњетине! Ови наши амбасадори нису ниједну визиткарту донели, а камоли да су склопили неки добар посао. Хрвати су подигли своју текстилну индустрију захваљујући Турцима, а ми смо ту шансу пропустили. И то због виза. Нико не зна да Турчину за долазак у Србију треба гарантно писмо и још да га чека пријатељ на аеродрому, иначе ће га наши вратити.

Визе су уведене деведесетих за време рата, а њихово укидање влада још није стигла да стави на дневни ред. Ма чак и Турчину који има Шенген треба транзитна виза кроз Србију. Замислите колико Србија губи, око три милиона Турака ради у западној Европи. Кад би само милион прошло кроз Србију на путу за отаџбину, зарадили бисмо више него да имамо нафтовод. А да не причам да споразум о слободној трговини с Турском стоји на разматрању већ 10 година.

БЕОГРАД У ЦАРИГРАДУ:

Изгледа да је бивши амбасадор Туске у Београду Хасан Октем био у праву кад је, предајући акредитиве тадашњем премијеру Војиславу Коштуници, у шали рекао да је инат најпознатија турска реч у Србији. Док Србија не хаје за бројну дијаспору у Турској, њени потомци нису заборавили завичај, па се **код Истанбула простире Београдска шума на 6.000 хектара, а град се дичи црквом Београдске Богородице. Док Београд има Стамбол капију, у Истанбулу је подигнута Београдска капија!**

БОСФОР ПРЕ ЧИКАГА:

Мит о Чикагу као највећем „српском“ граду после Београда опстао је само захваљујући чињеници да је деценијама било политички некоректно рећи да та титула заправо припада Истанбулу. Јер, **на обалама Босфора живи чак три милиона људи пореклом са ових простора, које смо вековима пежоративно називали „потурицама“**.

Наравно, није реч о класичној емиграцији коју су деценије за нама потерале у печалбу, већ о исељеницима који су стотинама година тамо, исламске вере и турских имена, али чврсто везани за шаку земље са које су им прадедови отишли...

Верујте, чак и чвршће од многих од нас који још стојимо на њој! Апсолутно су свесни свог порекла, са невероватним поносом то истичу, сматрајући себе почастованим због тога што су им корени у Србији! Пазите, неким од њих су преци још пре 300, па и 400 година населили те просторе, али они и дан-данас говоре српски и свако од њих зна које је презиме породица носила и која је крсна слава куће била...

ДЕВЕТ МИЛИОНА У РЕЗЕРВИ:

Ако вам је фрапантна бројка од три милиона у Истанбулу, шта рећи на податак да је то тек трећина од укупног броја колико их је у Турској?! Говоримо о девет милиона душа, а то није моја претпоставка, већ податак, нешто о чему се овде ћути. Говоримо о „армији“ у најмању руку великих пријатеља Србије, који би и те како могли да нам помогну. Што је најважније – то и желе. Међутим... Е, то „међутим“ је управо оно што нас је кроз историју скупо коштало! За овдашње власти ти људи никада нису били сматрани српским исељеницима због догме да су Срби само они православне вере. Зато што је то и даље табу тема и јеретичко питање, данас и имамо нацију Бошњака. Можда би и карта Хрватске данас била драстично другачија да је дозвољено изјаснити се као Србин католик?!

КАРАЦИЋ У БАЈРАМ ПАШИ:

Обилазећи својевремено једну од највећих истанбулских општина Бајрам паша и разговарајући са људима који у њој живе, а 90 одсто од 350.000 колико их има је нашег порекла, пришао ми је човек да ми поносно каже да су се његови некада давно презивали Караџић и да зна коју су славу славили, да са генерације на генерацију преносе српски језик и да му никада неће бити јасно због чега не може да буде оно што смо поменули – Србин муслиман?! Разговарао сам са људима који потенцирају да су из: „Аски Србистана“, што у преводу значи: Старе Србије. Питам их знају ли одакле су тачно пореклом, а они углас: „Скопље“ – наставља да нас шокира наш саговорник.

ВЕЗИРИ, ЕКОНОМСКА ШАНСА:

Корпусу потенцијалних лобиста, јаким привредника спремних да улажу, уопште људи који су више него вољни да на сваки начин помогну држави у којој су им корени. А, 95 одсто наших Истанбулаца су у најмању руку добродостојне занатлије и успешни привредници, чија предузећа запошљавају и по неколико стотина људи. Колико су тамо цењени говори и податак да се **део Истанбула, омиљено излетиште, зове „Београдска шума“.** **Једна од свега четири капије на некадашњем бреду око града носи име „Београдска“, али... А шта ћемо са чињеницом да је чак 13 великих везира било са наших простора?!**